

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

6553.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Ο Κύριος Αλέξιος Λουκόπουλος διορίζεται Γενικός Δι-
πλωτής του Ταχυδρομείου τῆς Ελλάδος.

Θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὸ Ψήφισμα ὑπ' Ἀρ. 6551, καὶ
κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 6,557.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1828.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Ὀκτωβρίου.

Ἐπειδὴ αἱ δοκιμαί, τὰς ὁποίας ὁ Ἀρχιστράτηγος
Κύριος Ῥικάρδος Τσεῦρτς εἶχε κάμει διὰ νὰ κίψῃ παν-
ταχόθεν τὰς μεταξὺ Κραδαπαρᾶ καὶ Μεσολογγίου συγ-
κοινωνίας καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφοδίαν τοῦ φρου-
ρίου τούτου, ἀπέτυχον, ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰς ἀλλε-
παλλήλους ἀναφορὰς τοῦ αὐτοῦ Αρχιστρατήγου ἐγνώ-
μισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ
ἐν τοῖς στολίσκοις, ὅστις νὰ πολιτορκήσῃ τὴν Πρίδεζαν, καὶ
νὰ διακόψῃ τὰς μεταξὺ τοῦ φρουρίου τούτου καὶ Κρα-
δαπαρᾶ συγκοινωνίας, εἰσπλέων εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.
Ὁ στολίσκος αὗτος ἐστάλη τῷ-τι ἀπὸ τίνος καιροῦ ὑπὸ
τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Καπετὰν Πασσάνου· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις
εἶχε φανερώσει συγχρότως εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μὴν ἐκτελεσθῇ τοῦτο προτὺν νὰ θεσπι-
σθῇ περὶ τῆς διαθέσεως τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰς
ἐργασίας ἐμελλε νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ὑπερασπίζεται ὁ
στολίσκος.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ στολίσκου ἤρκεσε νὰ θάλῃ εἰς
γενικὴν κίνησιν ὅλον τὸ στράτευμα. Ὁ Ἀρχιστράτηγος
ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ διατάξῃ εἰς σύμπραξιν τὸν στο-
λίσκον, ἐνῶ αὐτὸς ἔφερε τὸ γενικὸν τοῦ στρατοπέδου
εἰς Ἐλογίδарон, πλησίον τοῦ Ἀκτίου ἀκρωτηρίου, καὶ
ἐπέταττεν εἰς τὸν γενικὸν ὑπασπιστὴν του, τὸν στρατηγὸν
Δέντσελ, νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς
καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Λουτράκιου ἐν τῷ μυχῷ
τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Μετὰ τὰς προπαρασκευὰς ταύτας ὁ στολίσκος ἀνέ-
βη ἀπὸ τὸν Μήτικα τῆς Ἀκαρνανίας τὴν 7 Σεπτεμβρίου,
καὶ διαταγὴν τοῦ νὰ διαπλεύσῃ τὸ στόμιον τοῦ κόλπου
καὶ νὰ συμπράξῃ μετὰ τὸ στράτευμα.

Τὴν ἐπαύριον, 8 Σεπτεμβρίου, ὁ στολίσκος εὗρίσκετο

πρὸς δυσμὰς τῆς Λευκάδος, ὅπου τὸν ἐπέλαβε τρικυμία
καὶ τὸν διεσκόρπισε· τὰ μονοκάνονα καὶ αἱ ὀλκάδες, τὰ
ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ σταθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἠναγ-
κάσθησαν νὰ καταφύγουν τὰ μὲν ὑπὸ τὴν νῆσον Λευ-
κάδα, τὰ δὲ εἰς Ἐλογίδарон, ἀντικρυ τῆς αὐτῆς νήσου,
ὅπου ἡ κακκαιρία τὰ ἠνάγκασε νὰ μείνουν καθ' ὅλην
τὴν ἡμέραν τῆς 9.

Τὴν 11 περὶ τὴν 4 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, ὅλος ὁ
στολίσκος [ἐκτὸς τῆς ἐνὶ πλοῦ λέμβου τοῦ Ι. Κολοκυθᾶ,
ἡ ὁποία ἐχάθη τὴν 8] εὗρέθη ἠνωμένος ἔμπροσθεν
τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ Α. Πασ-
σάνος, ὅστις ἀσθενῶν ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ ἐπὶ τοῦ
ἀτμοκινήτου τῆς Καρτερίας, ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα
διὰ νὰ κάμῃ νὰ εἰσπλεύσῃ τὴν νύκτα εἰς τὸν κόλπον δύο ἐκ
τῶν μονοκανόνων καὶ αἱ ὀλκάδες. Κατὰ τὴν 8 ὥραν τῆς
νυκτὸς, ἡ Καρτερία, ἡ Ἐπιχείρησις, καὶ τὸ μονοκάνονον
ἡ Μεδουσα ἤρχισαν μίαν προσβολὴν ἐναντίον τοῦ φρουρίου
τοῦ Παντοκράτορος, ἐνῶ τὰ λοιπὰ πλοία ἐπροχώρησαν
πρὸς τὸ στόμιον. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος δὲν ἦτον οὐριος, καὶ
τὰ ρεύματα ἦσαν δυνατώτατα, ὁ ἀρχηγὸς δὲν ἐκρίνεν ἀρ-
μόδιον νὰ σημάτῃ τὸν εἰσπλῶν, καὶ ἡ πρᾶξις ἀνεβλήθη
ἐπὶ τὴν αὔριον.

Τὴν 12 ἐπανελήφθη τῷ-τι ἡ ἐργασία περὶ τὴν 7
ὥραν τοῦ πρωῦ· τὰ ἀτμοκίνητα, καὶ τὰ τρία μονοκάνονα
ἤρχισαν νὰ προσβολῶσι κατὰ τοῦ φρουρίου Παντοκρά-
τορος, αἱ δὲ ὀλκάδες ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ στόμιον· ἀλλὰ,
τοῦ ἀνέμου ὄντος ἀπογαίου, ἠναγκάσθησαν νὰ μείνωσιν
εἰς πολλὰς ὥρας ὑπὸ τὸν πυροβολισμὸν τῆς Πρίδεζης.
Μία σφαῖρα διήλθε μίαν τῶν ὀλκάδων, καὶ μετὰ
πολλοῦ κύψου κατώρθωσαν νὰ τὴν σώσωσιν. Ὁ
ἄνεμος ἔγεινε τέλος πάντων πρὸς τὸ μεσημέριον εὐ-
διδος· ἀλλ' αἱ μέχρι τοῦδε προσπεισούσαι ἐναντιότητες
ἐτάραξαν τὴν εὐθαρσίαν τῶν ναυτῶν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε
ἐδίσταζον νὰ ἐφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν. Οἱ ἀξι-
ωματικοὶ εἰς διοικούντες τὰς ὀλκάδας, προσκληθέντες
ἐπὶ τῆς Καρτερίας, ὡμολόγησαν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν ὅτι τὸ
μὲνον μέσον τοῦ νὰ κάμῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ πρᾶξις, ἦτο νὰ
ἐμβῇ αὐτοπροσώπως εἰς μίαν τῶν ὀλκάδων, καὶ νὰ δώσῃ τὸ
παράδειγμα προχωρῶν πρῶτος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατάστασις
τῆς ὑγείας του δὲν τὸν ἐσυγχώρει νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν τὴν
συμβουλὴν, ἀνέβαλε τὴν ἐφίδον, καὶ ὅλος ὁ στολίσκος ἀν-
εχώρησε τὴν νύκτα καὶ ἐφθάσε τὴν 13 εἰς Μήτικα.

Ἐνῶ αἱ ναυτικαὶ ἐργασίαι εἶχον τοιοῦτοτρόπως ὀλοτελῶς
ἀποτύχει, αἱ τῆς ξηρᾶς κατωρθώθησαν παρὰ πᾶσαν προσ-
δοκίαν. Τὸ δεξιὸν τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς τοῦ Δέντσελ εἶχε καταλάβῃ τὸ Λουτράκι ἐν τῷ μυχῷ
τοῦ κόλπου, κατάρθωσε νὰ κυριεύσῃ ἀλλεπυλοῦς μίαν
διὰ μέσον τοῦ ὁποίου ἐκυρίευσαν ἀλληλοδιαδόχως μίαν

ὄντες πλέον κοινωνίαν· εἰδείξαν μετάνοιαν, ὡς βεβαιώ-

γολέτταν, μίαν πρτσέραν, ἓν μύστικον καὶ τέσσαρας
 λέμβους Τουρκικάς, τὰ ὅποια καθώπλισαν εὐθὺς με κανόνια
 μετέφερον περὶ τοὺς 100 ναύτας ἐκ Μητίκων, καὶ ἐσχη-
 μάτισαν ἓνα μικρὸν στολίσκον, διὰ τοῦ ὁποίου ἠδυνήθησαν
 εὐκόλως νὰ διακώψωσι τὰς μεταξὺ Πρεβέζης καὶ Κραβασαρά
 συγγωνιῆας, καὶ ἐκυρίευσαν πολλὰ πλοιάρια προσδιωρι-
 σμένα εἰς μετακομιδὴν τῶν ζωοτροφῶν εἰς τὸ τελευταῖον
 τοῦτο φρούριον. Οἱ Τούρκοι καθώπλιζον σπουδαίως ἐν βρί-
 κίον καὶ μίαν σαλοῦπαν κανονοφόρον, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο
 ἐν Πρεβέζαν διὰ νὰ προσβάλλωσι τὴν μικρὰν ναυτικὴν
 δύναμιν τῶν Ἑλλήνων· οὗτοι δὲ πάλιν εἶχον μεταφέρει κα-
 νόνια ἐκ Μητίκων διὰ νὰ τὴν ἐνδυναμώσωσιν. Ὁ ἀρχηγὸς
 Πασσάνος ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ὑπάγῃ αὐτοπροσώπως
 εἰς Λουτράκι, ἐνῶ ὁ Ἀρχιστράτηγος ὠφελοῦμενος ἀπὸ τοῦ
 ἐνθουσιασμοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐμπνεύσει εἰς τοὺς ναύτας
 τὸ κατόρθωμα τῶν τῆς ξηρᾶς στρατευμάτων, ἐκλέξε τοὺς
 γενναϊότερους καὶ τοὺς παρῆγγελλε νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ
 στόμιον τοῦ κόλπου. Τὰ μονοκάνονα ἢ Φιλελληνὶς καὶ ἢ
 Βαυαρία, καὶ αἱ ὀλκάδες Χαρίκλεια καὶ Διώνη, ὑπερασπι-
 ζόμενα ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν ἀτμοκινήτων Ἐπιχειρήσεως καὶ
 Καρτερίας, ἐμελλον νὰ δοκιμάσωσι ταύτην τὴν δύσκολον
 πρᾶξιν. Ἐκπεραιώθη δὲ αὕτη τὴν 21 Σεπτεμβρίου
 περὶ τὴν 4 ὥραν μετὰ τὸ γεῦμα χωρὶς κάμμιν ζημίαν,
 μὴ ὅλον τὸν σφοδρότατον πυροβολισμόν τῶν κανονοστασίων
 τῆς Πρεβέζης καὶ τῆς Πούντας [Ἀκτίου]. Μόλις εἰσέπλευ-
 σαν εἰς τὸν κόλπον τὰ μονοκάνονα καὶ αἱ ὀλκάδες, καὶ ἤρ-
 χισαν νὰ πολεμῶν τὸ βρίκιον καὶ τὴν σαλοῦπαν, τὰ ὅποια
 εἶχον καθωπλίσει οἱ Τούρκοι. Ἡ μάχη ἔγεινεν ἀρκετὰ
 σπουδαία· ἀλλ' ἡ σαλοῦπα κατεδυθίσθη πάσαντα ἀπὸ
 μίαν σφαῖραν τῶν 68, καὶ τὸ βρίκιον ἐκυριεύθη ἐξ ἐφύδου.
 Μὴν εὐρίσκοντα πλέον κάμμιν ἀντίστασιν ἐκ-μέρους τῆς
 θαλάσσης τὰ Ἑλληνικὰ πλοιάρια, ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ πλοι-
 ᾶρια τῆς Πρεβέζης 43 τὸν ἀριθμὸν, τὰ ὅποια ἔφεραν εἰς
 Λουτράκι. Κατ' αὐτὴν τὴν μάχην 3 μόνον ἐπιληγώθησαν ἐκ
 τῶν ἡμετέρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς
 Ἀνδρέας Τενεκὲς Τδραῖος, ὁδισικὸν τὴν Φιλελληνίδα, καὶ ὁ
 ἀδελφὸς του, πρῶτος τοῦ αὐτοῦ μονοκανόνου.

Τὸ ἐντελὲς τοῦτο κατόρθωμα ἀποκαθιστῶν ἡμῶς ὅλως
 διόλου κυρίους τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς
 ἐχθροὺς πᾶν μέσον ἐφοδιάσεως εἰς τὸ ἔξῃς τοῦ Μεσολογγίου
 καὶ Ἀνατολικοῦ διὰ τοῦ Κραβασαρά.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων τοῦ Βάλτου καὶ ὅλων τῶν
 πέριξ ἐπαρχιῶν ἐξήφθη εἰς τὸν ἄκρον βαθμόν. Πανταχόθεν
 συντρέχουσιν καὶ προστίθενται εἰς τὸ στράτευμα τὸ ὑπὸ τὰς
 διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστράτηγου Τσούρτζ· δὲν ζητοῦν εἰμὴ
 ζωοτροφίας καὶ πολεμεφύδια, τὰ ὅποια ἢ Κυβέρνησις
 καταγίνεται, καθὼς εἶναι χρεὸς τῆς, νὰ τοὺς χορηγήσῃ,
 καὶ ὅσον τὰ ὀλίγα μέσα τῆς τὴν συγχωροῦν. Ἐὰν πρέπη
 νὰ πιστεύσωμεν τὰ παρὰ τῶν αἰχμαλώτων Τούρκων λεγόμενα,
 τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικὸν δὲν εἶχον ζωοτροφίας
 εἰμὴ δι' ἓνα μῆνα, ἐνῶ τὰ στρατιωτικὰ σώματα τὰ εὐρισκό-
 μενα εἰς Κραβασαράν, Ποδολοβίτσαν καὶ Γωνίαν, δὲν ἦσαν
 εἰμὴ διὰ 10 ἡμέρας ἐφωδιασμένα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ λαμπροῦ φιλέλληρος Κυρίου Ἐννάρδου πρὸς τὸν
 Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος des Débats εἰς Παρίσιον.

“Ἐκ Βυλίου, 4 Σεπτεμβρίου.

„Κύριε.

„Ἄν καὶ ὀλίγον ἀρμόζῃ συχνάκις καὶ εἶναι ἀδιακρισία
 εἰς ἀπὸ τῶν τινα ἰδιότην νὰ προσφέρῃ τὴν γνώμην του περὶ

τοῦ πῶς πρέπει νὰ διευθύνονται τὰ πολιτικὰ συμβάντα, δὲν
 δύναμαι μολοντοῦτο νὰ ἐμποδισθῶ τοῦ νὰ ἐνασχοληθῶ εἰς
 ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερῶν μ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις.

Ἐδημοσιεύσατε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τῆς 25 Αὐγούστου
 ἐπιστολὴν με ἰσχυροὺς καὶ πυκνὰς συλλογισμοὺς περὶ τῶν
 Ἑλληνικῶν πραγμάτων· ἐγὼ δὲν θέλω ζητήσῃ νὰ ὑπερ-
 ασπισθῶ ἢ ἐλέγξω τοὺς κατηγορηθέντας ὑπουργούς. Κατὰ
 τὴν ἐνεσιῶσαν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης, νομίζω ὅτι δὲν
 πρέπει πλέον νὰ καταγίνεται τις περὶ τὰ παρελθόντα, ἀλλὰ
 περὶ τὰ προδιатиθέμενα νὰ γένωσι· πρέπει νὰ κρίνῃ τις τὰ
 πράγματα πρὸς τὰ τώρα γινόμενα, ζητῶν θεραπεῖαν διὰ τὰ
 μέλλοντα κακά.

Ἐμπορεῖ τις νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οὐδέποτε ἐκυβερνήθη ἡ
 Εὐρώπη ἀπὸ τόσον ἐναρέτους ἡγεμόνας ὅτι οὐδέποτε οἱ
 λαοὶ ἐπεθύμησαν, ἐχρειάσθησαν, πλείστορον τὴν ἡσυχίαν
 καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ πολιτικὸς ὑπῆρξε πλέον προχωρημένος
 καὶ πλέον ἐπιτηδεύει εἰς σύστημα καθολικῆς εἰρήνης.

Εἴτε εἶναι τις φίλος, εἴτε μὴ, τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανα-
 στάσεως· εἴτε θεωρεῖ, ὡς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν, τὰ γεγονότα,
 θέλει ὁμολογήσῃ τὰ ἑξῆς:

1ον Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἠδικομήσῃ.

2ον Ὅλα τὰ πρὸς κατάληψιν τῆς μεταχειρισθέντα μέσα
 ἔμειναν ἀτελεσφόρητα.

3ον Ἡ τῆς 6 Ἰουλίου συνθήκη εἰς αὐδὲν ἐχρησίμευσεν.

4ον Ὅλα τὰ διαδύματα τῆς διπλωματικῆς εὐειχῆσαν
 ἀνίκανα.

5ον Τέλος πάντων ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον ἤτελον ὁ ἀπο-
 φύγωσιν, ἐπεχειρίσθη.

Χωρὶς νὰ ἀναμιμνήσκωμεν τὰ παρελθόντα λάθη, χωρὶς
 νὰ ζητῶμεν νὰ κατηγορήσωμεν κανένα, ὁλαίσι γινώμαι, ὅλα
 αἱ φαῖραι θέλουσιν συμφωνήσῃ ὅτι ἡ παρούσα ἀφέτηρια πρέ-
 πει νὰ εἶναι τοιαύτη: Τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται πρὸς
 ἄρα νὰ συμβιβασθῶσι τὰ πράγματα σήμερον ὅσον τὸ δυνατόν
 ὀλιγώτερον κακῶς, διὰ τὸ καθολικὸν συμφέρον.

Θέλει δι' ἰσχυρισθῇ τις ὅτι πρέπει με πάντα τρόπον νὰ
 προληφθῇ ἢ ἐξακολουθήσῃς τοῦ πολέμου, γενομένου διαπραγ-
 ματεύσεων πρὸς τὴν Πόρταν.

Ἄλλος δὲ τρίτος, ὅτι πρέπει νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ Ἑλ-
 ληνικὸν βασίλειον, κτλ. κτλ.

Θέλω εἰπεῖ εἰς τὸν πρῶτον: Διὰ νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος,
 πρέπει νὰ συγκατανεύσῃ ὁ Σουλτάνος νὰ διαπραγματευθῇ,
 καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἀποποιεῖται, δὲν ἔμπορεῖ τις ὁ ἀποφύγῃ
 τὸν παρόντα πόλεμον.

Θέλω ἀποκριθῇ εἰς τὸν δεύτερον: Διὰ νὰ διωχθῶσιν οἱ
 Τούρκοι ἐκ τῆς Εὐρώπης, θέλει χρειασθῇ πιθανῶς ἐκτετα-
 μένος πόλεμος. Ἡ διαμοίρασις θέλει φέρῃ ἀδιαλείπτους
 ἐρίδας, τέλος πάντων, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προτείνετε, ἐξαρτᾶται
 ἀκόμη ἐκ τῶν συμβεβηκότων.

Θέλω κάμει τὸν τελευταῖον νὰ παρατηρήσῃ ὅτι, διὰ
 ν' ἀποκατασταθῇ τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον, πρέπει νὰ
 προσμεινῶμεν τὰ παρεπόμενα τοῦ προετοιμαζομένου μακρο-
 χρονίου πολέμου· τὸ πρῶτον δὲν γίνεταί· τόσον εὐκόλως, ὅσον
 καὶ λέγεται, καὶ τὸ μέλλον μόνον θέλει ἀποκριθῇ εἰς τὸ
 προκείμενον.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γένῃ, θέλει με εἰπεῖ τις; Θέλω
 τολμήσῃ ν' ἀποκριθῶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς τρεῖς Δυνά-
 μεις· καὶ θέλω τὰς εἰπεῖ: Πρέπει νὰ στερεώτετε ἐκεῖνο,

ἵνα εἴναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σας· πρέπει νὰ καταστήσετε
 Ἑλληνικὴν Κυβερνήτην, μὲ ἀρμόζοντα ὅρια.
 ἐπιθυμία τοῦ νὰ διατηρήσετε τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ
 σωτῆρα, σὰς εἶχεν ἀναγκάσει νὰ κάμετε τὴν συνθήκην
 τοῦ 6 Ἰουλίου· ἡ συνθήκη αὕτη, εἰάν τις μετ' ἐπιστάτας
 ἐξέταζεν, ἦτον ἀδιάσπαστος· ἐφαίνεσθε δὲ ὅτι δὲν
 κάμετε εἰμὴ διὰ νὰ κερδίσετε καιρὸν καὶ ν' ἀπομακρύν-
 ῃτε τὴν λαίλαπα· εἰάν δὲ ἡ Πόρτα εἶχε τὴν δεξιότητα νὰ
 ἤθελαν ἐμῶν εἰς δυσεξιτήτους ἀνωμαλίας, ἠθέ-
 λει εἰς τοὺς ἰδίους σας βρόχους· ἡ ἀποπειρὰς τῆς
 Πόρτας, καὶ ἡ πεισμονὴ της, σὰς ἀπήλλαξαν ἀπὸ μεγάλας
 πολιτικᾶς· διότι τὴν σήμερον εἰσθε ἐμπράκτως ἀπηλ-
 ῶσθε ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια σεῖς αὐτοὶ ἐβάλετε εἰς
 τὴν διὰ τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου.
 ἀπὸ σὰς κρίνεται νὰ διαγραφῇ τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος,
 κρίνετε ἀρμολιότερον εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης,
 ἢ κατ' ἀρέσκειαν νὰ δώσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅποιαν
 Κυβερνήτην κρίνετε ἀρμολιότεραν εἰς τὸν λαὸν της, εἰς τὰς
 ἐπιθυμίας της καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν σας σύστημα.
 Θέλω εἰπεῖ καὶ ταῦτα ἀκόμη πρὸς τὰς τρεῖς Δυνάμεις·
 εἰσθε ἐλευθέριοι, ἀφιλοκερδεῖς· μὴ δυσπιστῆτε πρὸς ἄλ-
 λους· μὴν ἀποδιδέετε εἰς ἄλλο παρὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ
 λαοῦ, τὸν ὅποιον σῶζετε· χαράζετέ τον ὅρια, τὰ ὅποια νὰ
 δίδουν δύναμιν· καὶ ἐπειδὴ θέλετε νὰ ἀναγεννήσετε τὴν
 Ἑλλάδα, μὴ κάμνετε τὰ πράγματα ἡμιτελῆ· συγκροτήσατε
 τὴν Κράτος, ὡφέλιμον εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὅποιον, χωρὶς νὰ
 εἶναι πολλὰ μέγαλον, νὰ δύναται καὶ νὰ ἐπαρκῇ αὐτὸ εἰς
 αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται, ὅταν προσβάλλεται. Θέλω
 ἐπιμῆσαι πρὸς τοῦτο· νὰ εἴπω καὶ ταῦτα. Ἐξεύρω ὅτι
 ἐπυροχλεῖσθε νὰ διορίσετε τὰ ὅρια τοῦ νέου τούτου Κράτους.
 Ἐξεύρω ὅτι ἐπροτέθησαν τινὰ σχέδια, καὶ ὅτι ἀμφισβάλ-
 λεται τὸ νὰ ἀφεθῇ ἡ Εὐβοία εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ προ-
 ῖναι ὅτι ἡ νῆσος αὕτη ἀνήκει ἀκόμη ὁλόκληρος εἰς τοὺς
 Τούρκους. Εἰάν ἡ Πόρτα εἶχε δεχθῇ τὰς προτάσεις τῆς 6
 Ἰουλίου, ἠθέλα καταλάβει τὴν δυσκολίαν, ἡ ἀλλὰ τὴν σήμερον
 εἰναι πασιδῆλον ὅτι αὕτη δὲν θέλει νὰ δεχθῇ, ὅχι τὸ
 ἑλόν ἡ ἡττον, τὸ ὅποιον ἠθέλατε τὴν ζητήσῃ, ἀλλὰ τὴν
 ἡττον, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιόνετε τὰς ζητήσεις σας;
 ἀκτιθεῖσα δὲ ποτε, θέλει συγκατανεύσει ἐπίσης νὰ ἀναγνω-
 ρίσῃ τὴν Ἑλλάδα μεγαλυμένην, καθὼς καὶ εἰς ἄθλια σύνορα
 ἐκτετατισμένην. Προσέτι, σεῖς ἐπιθυμεῖτε τὴν ἡσυχίαν
 καὶ τὸ μόνιμον τοῦ κράτους, τὸ ὅποιον ἀνεγεννήσατε, δὲν
 κάμνετε δὲ νὰ ἐλπίζετε τοῦτο, εἰάν θέσετε τοὺς Ἕλληνας
 εἰς ἀμεσον συνάφην πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἐφίνοντες εἰς
 τοὺς τελευταίους τούτους τὴν ἐξουσίαν τῆς Εὐβοίας, δὲν
 εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ βάλετε ἀποθήκην πυρίτιδος πλησίον
 τῆς πυρπολητήριον;
 Τὴν παρόντα συμβεβηκότα σὰς δίδουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ
 ἀναγνίσσετε τὴν Ἑλλάδα, ὡς σὰς ἀρέσκει. Ὁφελήθητε ἀπὸ
 τῆς ἐπιτηδειοτάτης ταύτης ὥραν. Οἱ τόσον εὐκολοὶ εἰς τὸ
 κατηγοροῦν τοὺς κυβερνῶντας κυβερνώμενοι, καὶ συχνάκις
 αἰτικοὶ πρὸς αὐτοὺς, ἅς ἀναγκασθῶσι τέλος πάντων
 ἐμολογήσασιν ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν τριῶν Δυνάμεων ὑπῆρξεν
 ἐκρινής, ὅτι δὲν ὠδηγήθησαν ἀπὸ κανένα κρύφιον σκοπὸν,
 ἀλλὰ ἄλλο τι δὲν ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν εἰμὴ τὸ καλὸν τῆς
 ἡμετέρας καὶ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.
 Θέλω λάβει τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἴπω πρὸς τὴν Αὐστρίαν
 καὶ τὴν Πρωσίαν· Ἐφοβήθη τὴν φιλοδοξίαν τῆς Πρωσίας· τὸ πρὸς
 τὴν Ἑλλάδα ἐπαναστάσεις μῖσός σου σὲ ἔκαμε νὰ φοβηθῇς τὴν

ἐπαναστάσιν τῆς Ἑλλάδος· ἐμελέτησας νὰ ἐμποδίσῃς τὸν
 κλονισμόν τῆς καθεστηκυίας ἰσοσταθμίας· ἀλλ' ἡπατήθης·
 συμβεβηκότα κινούμενα ἀπὸ ὑπεράνθρωπον δύναμιν ἀπέβη-
 σαν ἐναντίον τῶν εὐχῶν σου· πρέπει λοιπὸν νὰ διευθύνῃς τὸ
 προσελθὸν τούτων τῶν συμβεβηκότων μὲ τὸν πλέον ὠφέλιμον,
 ἢ ἡττον ἐπιζήμιον, εἰς τὰ συμφέροντά σου τρόπων.

Προσπάθησον ἀκόμη, καὶ τοῦτο σὲ εἶναι δυνατόν, νὰ
 κατορθώσῃς τὴν εἰρήνην· ἀλλ' εἰάν οἱ ἀγῶνές σου ἀποδίδουν
 εἰς μάτην, ἐνῶντι μὲ τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις, διὰ
 νὰ ἀναγεννήσετε καὶ διοργανίσετε τὴν Ἑλλάδα. Φυλάξου
 μὴ κατηγορηθῇς ὅτι ἀντικείμεναι εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον φαίνεται
 ὅτι ἀπειρασίσθη παρὰ τῆς θείας προνοίας. Ἐπειδὴ ποτε
 ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, ἡ δὲν σὲ συμφέρει νὰ τὴν ἰσχυ-
 ροποιήσῃς; Δείχῃτι λοιπὸν γενναία πρὸς αὐτὴν, ζητοῦσα
 τὴν μεγάλυνσίν της· τοιοιτοτρόπως θέλεις ἐκδικηθῇ εὐγενῶς
 ὅλας τὰς κατὰ τοῦ πολιτικοῦ σου συστήματος γενομένας
 κατηγορίας, καὶ θέλεις ἀποδείξει εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅτι,
 εἰάν ἡγωνίσθῃς κατὰ τῆς ἐπαναστάσεώς των, ἐξεύρεις νὰ τοὺς
 ὑποστηρίξῃς, ὅταν ἡ ὑπαρξίς των δὲν εἶναι πλέον ἀσυνάγ-
 μιστος μὲ τὴν ἡσυχίαν τῶν νομίμων Κυβερνήσεων.

Τέλος πάντων θέλω εἰπεῖ μὲ τελείαν πεποιθήσιν
 πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, καὶ θέλω ἀπατανθῇ κατεξ-
 αίρετον πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν εὐγενῇ
 ἐκείνην Γαλλίαν, ἣτις ἔστειλεν ἤδη χρήματα καὶ στρα-
 τεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον· Εἰάν τὰ συμβεβηκότα
 ὑπερβαίνουσιν τὴν πρόνοιάν σας, εἰάν ἦλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν
 οἱ Τούρκοι δὲν πρέπει πλέον νὰ μείνωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην,
 σπεύσατε νὰ καταστήσετε ἐπ' εὐρυχώρων βάσεων τὴν
 ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῆς λύσεως τοῦ δράματος.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἶναι κατὰ τὴν ὥραν εὐκαλον, ἐκεῖνο, τὸ
 ὅποιον ὁ νέος Αὐτοκράτωρ θέλει σπεύσει νὰ ὑποστηρίξῃ
 μετὰ γενναιότητος, δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ δυσκολώτερον εἰς
 τὸ ἐξῆς· Ἐάν ὁ πόλεμος ἐπεκταθῇ, ἔάν ἡ Ρωσσία δὲν
 κατορθώσῃ νὰ ἀναστρέψῃ τὸ Τουρκικὸν βασίλειον εἰμὴ μετὰ
 ὑπερμεγέθους Δυσίας, δὲν εἶναι ἐκ τῶν πιθανῶν συμβεβη-
 κότων ὅτι, μ' ὅλην τὴν ἡρωϊκὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸν μεγαλό-
 ψυχον χαρακτῆρα τοῦ Αὐτοκράτορος, θέλει τὸν εἶναι ἀδύνατον,
 διὰ τὰ πρὸς τοὺς λαοὺς του χρέη του, νὰ εἶναι πάντοτε τόσο
 ἀφιλοκερδής·

Κατακτηθεῖσα ἡ Τουρκία διὰ ρείθρων αἵματος καὶ
 ὑπερόγκων δαπανῶν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνήκουσα
 εἰς τὸν κατακτητήν· Καὶ τότε θέλει σὰς εἶναι τόσο
 εὐκαλον νὰ μεγαλύνετε τὴν Ἑλλάδα·

Σήμερον, ἐνῶ εἶναι καιρὸς, ὅταν τὸ μέλλον μόνον
 γνωρίζῃ τί ἔχει νὰ συμβῇ, προαποφασίσατε τί θέ-
 λετε κάμει τὴν Τουρκίαν, εἰάν ἡ ἐπιμονὴ της τὴν φέρῃ
 εἰς τὴν ἀπώλειαν· ὠφελήθητε ἀπὸ τὰς τόσον εὐγενεῖς
 διομολογήσεις τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου. Θαρσύνετε νὰ
 ἐπιλάβετε τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, τὴν ἐκ τῆς Εὐρώπης
 ἔξωσιν τῶν Τούρκων· εἶναι ἴσως τὸ ἀληθές, τὸ μόνον
 μέσον τοῦ ν' ἀποφύγετε ἐκεῖνο τὸ συμβεβηκός, τὸ ὅποιον
 τόσο φοβεῖσθε.

Ἡ τύφλωσις τῆς Πόρτας προέρχεται ἀκόμη ἀπὸ
 τὴν ἰδέαν ὅτι θέλετε ἐναντιωθῇ εἰς τὴν καταστροφὴν
 της· ἐλπίζει ἀκόμη ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν θέλει
 ἀκολουθήσει καθολικὴ ταραχὴ, καὶ ὅτι αὕτη θέλει σωθῇ
 ἀπὸ μίαν ἀσεβῆ διχόνοιαν.

Ἐάν ἴδῃ ἡ Πόρτα νὰ διακηρύττεται, παρρησία καὶ
 δημοτελῶς, ὅτι, εἰάν δὲν ὑποχωρῇ, ὅχι μόνον δὲν θέλει

ἐμποδισθῇ ἢ Ῥωσσία νὰ ἐξακολουθῇ τὰς νίκας τῆς, ἀλλὰ καὶ θέλετε ἐνώσει τὰ ὅπλα σας μετὰ τῶν ἰδικῶν τῆς διὰ νὰ διάσετε τοὺς Τούρκους νὰ διαπραγματευθῶσιν ἢ νὰ φύγωσιν· ἐὰν ὁ Σουλτάνος γνωρίσῃ τέλος πάντων ὅτι αἱ χριστιανικαὶ Δυνάμεις ὅχι μόνον δὲν διασπαράττονται ὑπὸ ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ θέλουν παραδεχθῇ νέαν ἐνδιάταξιν τῆς Εὐρώπης θεμελιωμένην εἰς τὴν ἔκκλιν τῶν Τούρκων, ἔδεν εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ Μαχμούτ διδαγμένος περὶ τοῦ κινδυνώδους τῆς θέσεώς του θέλει ὑποχωρήσει εἰς τὰς περιστάσεις; Παρόμοιον ἔγγραφον παρουσιάσθην εἰς τὸ Διδάνιον, θέλει φέρει μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα ἢ μία μεγάλη νίκη τῶν Ῥώσων.

Ἀλλὰ, τέλος πάντων, ἐὰν ἦλθεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν αἱ ἀνθρώπιναι βουλαὶ δὲν δύναται πλεον νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς ὅτι ὁ χρόνος ἀπεφάσισε, δὲν ἦτο μυριάκις προκριώτερον, διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, τὸ νὰ μὴν εἰσακουσθῶσιν αἱ Δυνάμεις πρὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ συμπεδικότος;

Πιστεύω ὅτι οἱ Μονάρχαι συμφωνοῦν ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ νὰ πραγματευθῶσιν τὴν μεγάλην ταύτην ὑπόθεσιν. θέλω τελειώσαι τὴν ἐπιστολήν μου, τολμῶν νὰ εἶπω πρὸς τὰς χριστιανικὰς Δυνάμεις: Ἀποφύγετε, ὅσον δύνασθε, τὸ νὰ μιμηθῆτε τὴν ὅχι πολλὰ τιμίαν διαμείρασιν τῆς Πολωνίας. Ἔστε κατὰ ἀλήθειαν μεγάλοι καὶ μεγαλόψυχοι· δότε ὡραῖον παράδειγμα εἰς τὸν κόσμον αὐξάνοντες καὶ ἰσχυροποιούντες τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀποκατεστήσατε. Κτήσατε τὴν δόξαν ὅτι ἀντικατεστήσατε εἰς τὸν τόπον ἔθνους βαρβάρου, ἐχθροῦ τοῦ πολιτισμοῦ, λαὸν χριστιανικόν, ὅστις θέλει σᾶ, χρεωστῇ τὴν ὑπαρξίν του. Τὸ νέον τοῦτο βασίλειον, ὑπερασπιζόμενον εἰλικρινῶς ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι εἰς καλύτεραν ἁρμονίαν μετὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Θέλετε τύχει τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς εὐλογίας τῶν παρόντων καὶ ἐπερχομένων αἰώνων· διότι θέλετε ἐπαναφέρει τὴν θρησκείαν, τὰ ἔθνη καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν εἰς περίφημον λαόν, ἐξαχρειωθέντα ἀπὸ τὴν ἀβλιότητα καὶ μακροχρόνιον δουλείαν.

Αἰσθάνομαι, λέγω πάλιν, ὅτι εἶναι ἰσως ἀνάρμοστον εἰς ἰδιώτην νὰ ἐκφρασθῇ τὴν γνώμην του μετὰ τὸσον ὀριστικὸν τρόπον περὶ πράγματος τὸσον ἐμφορῶδες, ἀλλ' αἰσθημα ἰσχυρότερον τῶν καθηκόντων μου μετέκίνησε νὰ εἶπω τὸ φρόνημά μου.

Ἐπειδὴ οἱ διαλογισμοί μου εἶναι καθαροὶ, ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐμέλειαν ἐκείνων, πρὸς τοὺς ὁποίους τολμῶ νὰ διευθυνθῶ, καὶ τοὺς παρακαλῶ εὐσεβάστως νὰ μὲ συγχωρήσωσι διὰ τὴν δηλωποίησιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ αἰτίου, τὸ ὁποῖον κινεῖ τὰς πράξεις μου. Ι. Γ. ΕΥΝΑΡΔΟΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Εἶναι καιρὸς, ἀφοῦ οἱ ἡμέτεροι χθράνθησαν, ὅτι ἡ μέθοδος, εἴτε ἡ Γραμματικὴ, διὰ τῆς ὁποίας διδάσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Μουσικὴ, πάσχει πολλὰς καὶ μεγάλας ἐλλείψεις· διὰ τοῦτο πολλοὶ καὶ διάφοροι ὁμογενεῖς ἐνησχολήθησαν κατὰ καιροῦς, καὶ εἰσέτι πολλοὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταρρύθμισιν αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ ἄνδρες οὗτοι κατέβαλον καὶ καταβάλλουσιν εἰς τοιοῦτον ἔργον ὅχι ὀλίγους κόπους, μ' ὅλον τοῦτο πολλὰ ὀλίγον, ἢ παντάπασιν, ἐδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν

τοῦ σκοποῦ. Ἡ ἀποτυχία τούτων πρέρχεται μὲν καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας δυσκολίας, αἵτινες συνήθως ἀπαντῶνται εἰς πᾶσαν ὁποιαδήποτε ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταρρύθμισιν, πολὺ πλείοτερον δὲ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδίαν αὐτῆς τῆς μεθόδου φύσιν. Μουσικὴ μέθοδος εἰς πολυπληθέστατα σημεῖα περιστρεφόμενη ἀποκαθιστᾷ βέβαια μάταιον πάντα πρὸς μεταρρύθμισιν αὐτῆς κόπον.

Ὅσον γὰρ κατ' ἐμὲ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐπαινῶ τὸν ζῆλον αὐτῶν τῶν διὰ τὴν μεταρρύθμισιν ἀγωνιζομένων, μ' ὅλον τοῦτο φρονῶ ὅτι, καθὼς ἐπράξαμεν καὶ πράττομεν εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ἀνακαλοῦντες αὐτὰς ἀπὸ τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, τῶν ὁποίων τὰς πλείονας μάλιστα πολὺν τελειότερας παρ' ὅτι ἦσαν ἐπὶ τῶν προγόνων μας εὐρίσκομεν, οὕτως ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν καὶ περὶ τῆς μεθόδου, εἴτε γραμματικῆς, τῆς Μουσικῆς. Ἡ μέθοδος τῆς Μουσικῆς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἔργον γενομένη πολλοὺς αἰῶνας, τοσούτων καὶ τοιούτων πεπραγμένων ἀνδρῶν, ἔφθασε σχεδὸν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὶ τῆς τελειότητος. Αὐτὴν ταύτην λοιπὸν χρεωστοῦμεν ἀδιστακτικῶς ν' ἀποδεχθῶμεν, ἐκ τῆς ὁποίας θέλομεν ἔχει μεγάλην καὶ πρόχειρον τὴν ὠφέλειαν.

Οὕτω φρονῶν ἐπεχείρησα νὰ συντάξω, ἀναλόγως τῇ περὶ Μουσικῆς ἀσθεῖαν γνώσεόν μου, καὶ τῶν ὅσα ἦν δυνατόν νὰ ἔχω βοηθητικὰ μέσα, γραμματικὴν τῆς Μουσικῆς, ὡς εἰς τὴν Εὐρώπην αὐτὴ διδάσκεται. Ταύτην ἐνόμισα, Στοιχειώδεις Ἀρχαὶ τῆς Θεωρίας τῆς Μουσικῆς· καὶ, Ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὴν κιθάραν. Ἐδίδασκα αὐτὴν εἰς πέντε κεφάλαια, τῶν ὁποίων τὸ μὲν α' περιέχει τὰ περὶ τῆς Μουσικῆς ἐν γένει· τὸ δὲ β' περὶ ἤχου, περὶ Μουσικῶν σημείων, περὶ τῆς διασκείας καὶ δυνάμεως αὐτῶν, περὶ ἀλλοιωτικῶν τῶν ἰδίων καὶ παύσεων, περὶ Ῥυθμοῦ κτλ. τὸ δὲ γ' περὶ τόνου· τὸ δὲ δ' περὶ συμφωνίας, περιελεύσεως καὶ ἐναλλαγισμοῦ, τὸ δὲ ε' περὶ διαφόρων σχημάτων τῆς Μουσικῆς.

Χρεωστῶ δὲ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Γλαράκην καὶ διὰ νὰ συστήσω τὸ ποιημάτιόν μου ταῦτ' νὰ φανερώσω ὅτι ὁ πολυμαθὴς οὗτος καὶ πολύπειρος ἀνὴρ μεγάλως μὲ συνέδραμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ κατ' ἐξαίρετον εἰς τὴν ὁριματολογίαν.

Τὸ ποιημάτιον τοῦτο μέλλει νὰ ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ τῆς λιθογραφίας ὅσον εὐπω. ἡ τιμὴ δὲ αὐτοῦ πρὸς διορίζεται δέκα γρόσια προπληρωτέα κατὰ τὸ ἡμισυ.

Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐνταῦθα μὲν παρὰ τοῖς Κυρίοις Γ. Χρυσῆδῃ καὶ Γ. Ἀποστολίδῃ.

Εἰς Ναύπλιον παρὰ τοῖς Κυρίοις Χαρ. Μηλιῶ καὶ Ἀναστ. Χρησιπύλῳ.

Εἰς Σύβαν παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἰωάν. καὶ Ἀνδρ. Ρα.

Εἰς Τήνον παρὰ τῷ Κυρίῳ Δ. Ν. Δρόστῳ.

Εἰς Μήκωνον παρὰ τῷ Κυρίῳ Π. Ἰωαννακοπούλῳ.

Εἰς Κίαν παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἀντ. Δεσφύλῳ.

Εἰς Σαντορήνην παρὰ τῷ Κυρίῳ Παντελεόντῳ Αὐγερί.

Εἰς Σάμον παρὰ τοῖς Κυρίοις Χριστοδούλῳ Ματ. κῆδῃ καὶ Γ. Σκεῖν.

Εἰς τὴν Ἐπιτάφησον παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1828.

ἈΚΑΔΗΜΑΪΚΗ Αἰ. Ν. Φωγαίτη